

LYŽÁKOVÝ MAGAZÍN ČÍSLO 4, VYDÁNÍ 14. 1. 2020

Jako tradičně bude úvod dnešního deníku patřit informacím o tom, jaké bylo naše probuzení. Naplnila se předpověď, že s plynoucími dny lyžáku bude úměrně stoupat i ranní ztuhlost. Budíčková služba má konečně co dělat, protože v minulých dnech, kdy bylo osazenstvo chaty zrána čipernější než nyní, neměla až tolik práce. Teď

se však začíná vyspávat s přesvědčením, že se každá minuta ve vyhřáté posteli hodí, a tak mnohé pokoje se vstáváním nespěchají. Na snídani se ale všichni dostaví vždy včas, takže k dochvilnosti žádnou reklamaci nemáme.

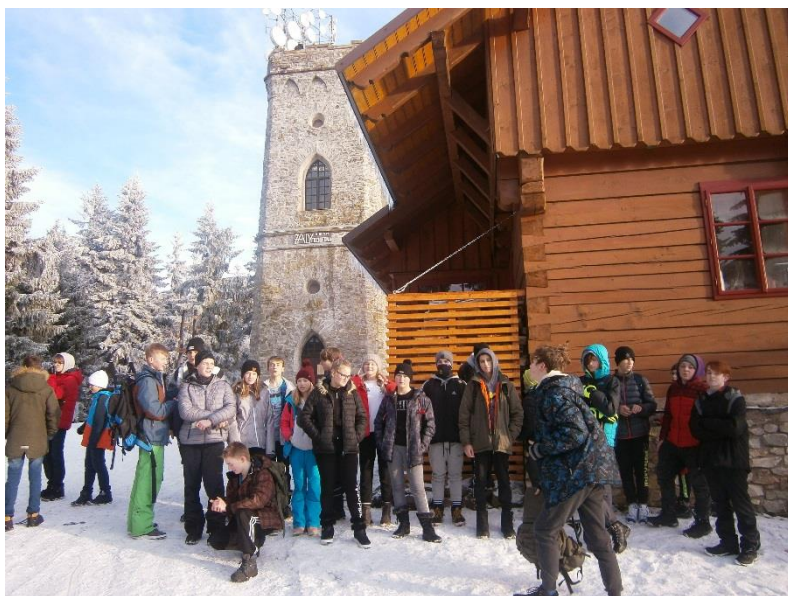
Snídaňová nabídka dnes byla obohacena o knedlíky s vajíčkem. Jinak jsme se mohli nasytit podobným sortimentem jako jindy. A jak to vypadá venku? Pořádná zima se stále ještě nepřihlásila a už v to ani nedoufáme. Meteorologická situace je stejná jako včera, jen mlha se brzy ráno nad Rychlovem rozpustila. Podle předpovědi existuje reálná šance, že by nás dnes pošimralo sluníčko. Nakonec k nám bylo sluníčko skoupé, mlha opět dorazila a pěkně se nad údolím uvelebila.

Jak bylo avizováno v předchozím čísle, i dnes jsme se rozdělili na dvě party, které si v průběhu dne vyměnily program.

Nikdo nebyl

ochuzen o sjezdové lyžování ani o poctivou procházku po okolí. Jedna parta vyrazila na okruh mezi Štěpanicemi a Beneckem, odpolední výletníci se vyškrabali na Přední Žalý. Pod rozhlednou byly pořízeny zatím nejslunečnější

snímky našeho lyžáku. Sluníčko se přestalo stydět a my jsme konečně mohli zahlédnout jasné modré nebe.

Nejen žactvo si během výletů rozšiřuje obzory. Jak mohl pan učitel do dnešních dnů existovat, když netušil, co jsou *džegíny* a *baby hair*? Od děvčat se mu dostalo důkladného vysvětlení a prohlásil, že s rozšířením svého šatníku o džegíny rozhodně nepočítá. Také na svém účesu nehodlá (alespoň

prozatím) nic měnit. ☺

Kilometry v nohou postupně přibývaly. Pro obě skupiny se stal tou nejlepší odměnou za zdolaná stoupání benecký lyžákový „chrám“, o jehož návštěvě všichni toužili. Včerejší poplašné zprávy, že úplně došlo pití a není co do břicha, by nezúčastněný čtenář

mohl chápat tak, že snad někdo strádá. Kritický je nedostatek chipsů, čokolády a limonád všech chutí a barev. To byste viděli, jak i ty nejnavnější nohy dokáží vyvinout zrychlení, pokud se řekne: „Cestou zpět si budete moci něco koupit ve Skalce.“ Ano, konečně jsme tady. U občůdku je tolik lidí a dětí z dalších kurzů, že snad zavládne panika, aby na nás v marketu ještě něco zbylo... a ono zbylo!

Natěšení konzumenti vycházejí z obchodu s blaženým výrazem a s rodinným nákupem v batozích a taškách. Těší se na magickou chvíli, jak se zavřou na pokoji a budou tělu doplňovat to, po čem tak hlasitě volá.

K obědu nám připravili poctivou gulášovku (zde Vitana nikdy nevaří, vše je pěkně domácí) a obrovský, dokonale oblý knedlík. Tento „blboun“ s povídky a borůvkovo-smetanovým přelivem bývá stálým znakem našich lyžáků.

O denním programu jsme vás už výše informovali. K večeri jsme obdrželi sekanou s bramborem a kyselou okurkou. Jsme rádi, že se

jídlo moc nevrací, všem chutná. A kdo by měl náhodou ještě hlad, může si přidat nebo později zakousnout chleba od svačiny.

Večerní vzdělávací seminář dnes opět dělíme do dvou polovin. P. uč. Papáček rozjímá s polovinou kurzu nad teorií běžeckého lyžování a p. uč. Gruhnová dojímá druhou partu kurzistů snad nejznámějším příběhem krkonošské historie. S Bohumilem Hančem a Václavem Vrbatou máme možnost alespoň pomyslně zažít krkonošské lyžování před více než 100 lety. Příběh nerozlučných přátel má i v dnešní době co říci. Na úvodní slovo paní učitelky navazují ukázky z filmu Synové hor, a i když někomu film připadá nezajímavý, při scénách z osudného posledního závodu bojuje s hrdiny ve vánici v ten moment snad každý.

Po večerní zábavě je akorát tak prostor pro hygienu. Poslední opozdilci si ještě utíkají vyčistit zuby a pro pití. Aby se jeden nebál, míří s ním i doprovod z pokoje. 😊

Jak zhodnotit dnešní den? Shodujeme se, že byl zcela bezproblémový a měl úplně jinou atmosféru než den předešlý. Tak ať nám to vydrží. Do usínání nám zní monotónní „zpěv“ sněžného děla, které je umístěné v horní části sjezdovky. Teplota klesla na -2 °C. Těšíme se, že se zítra svezeme na čerstvém sněhu a že zmizí vydřená místa. My máme prostě radost z každé maličkosti. Přejme si sladké

sny a pozitivní probuzení do nového dne.

P.S.: Máme i několik bulvárních zpráv, které však jako seriózní plátek nezveřejňujeme. 😊

